

loftshøjde ikke kan bringes i anvendelse på de underliggende etager.

På tilsvarende måde vil efter lovforslaget ændringer i benyttelsen af bestående bebyggelse — f. eks. overgang fra beboelse til erhverv — kun være omfattet af bygge-loven i det omfang, hvori ændringerne er væsentlige i forhold til byggelovgivningens bestemmelser.

Udvalget har overvejet, om den fornødne begrænsning i anvendelsen på bygningsforandringer m. v. af byggelovgivningens krav til ny bebyggelse kan angives på anden og mere eksakt måde end i lovforslaget. Man har imidlertid fundet, at de tilfælde, der i praksis vil foreligge, er så indbyrdes forskellige, at afgørelsen må træffes i hvert enkelt tilfælde under adgang til domstolsprøvelse efter de almindelige regler herom, og kan under henvisning hertil tiltræde lovforslagets § 2.

Når en ejendom nedbrænder delvis, opstår spørgsmålet om, hvorvidt den kan genopføres på tomten i tilfælde, hvor en sådan bygnings nyopførelse det pågældende sted ville blive hindret af f. eks. en byggelinje eller en fastlæggelse af et byggeområde. Dette spørgsmål er af udvalget gjort til genstand for særlig drøftelse på baggrund af dels vestre landsrets dom af 11. januar 1952 angående en i medfør af vejlovgivningen pålagt byggelinje, dels det forhold, at brandforsikringselskaberne normalt ikke yder erstatning for værdien af de tilbagestående bygningsdele — rudera — som kun vil have værdi for ejeren, hvis bygningen kan genopføres på tomten. De af justitsministeren anerkendte brandforsikringselskabers vedtægter indeholder i almindelighed bestemmelser, hvorefter rudera efter brand ansættes til den værdi, som de måtte have til genopførelse på tomten, og værdiansættelsen finder sted uden hensyn til tab, der opstår som følge af, at gældende lovgivning ikke tillader genopførelse på samme sted.

Boligministeren har oplyst, at visse udenlandske brandforsikringselskaber påtager sig ved en restværdiforsikring at dække tab som følge af ruderas uanvendelighed, og har tilføjet, at han overvejer at optage forhandling med justitsministeren og Bygningsbrandforsikrings-Foreningen om muligheden af at gennemføre ændringer i vedtægterne for de anerkendte brandforsikrings-

selskaber, således at også værdien af rudera dækkes i tilfælde, hvor lovgivningen hindrer en bygnings genopførelse på tomten efter en brand.

Udvalget, der er opmærksomt på, at også bestemmelser truffet i medfør af bl. a. vejlovgivningen og byplanloven kan rejse det omhandlede spørgsmål, finder det heldigst, at spørgsmålet løses gennem en forsikringsmæssig ordning. Såfremt der ikke i løbet af en kortere tid opnås en tilfredsstillende løsning af spørgsmålet gennem forhandlinger som foran nævnt, bør spørgsmålet efter udvalgets opfattelse søges løst gennem ændringer i lovgivningen. Boligministeren har kunnet tiltræde udvalgets synspunkter og har på udvalgets forespørgsel givet tilsagn om i givet fald at ville tage initiativ til, at sådanne lovændringer gennemføres.

Efter lovforslagets § 6, stk. 1, skal boligministeren udfærdige et bygningsreglement indeholdende fornødne forskrifter om bygnings opførelse, konstruktioner og indretning. I bygningsreglementet skal endvidere ifølge lovforslagets §§ 39 og 40 optages nærmere bestemmelser om beliggenhed, størrelse og indretning m. v. af beboelses- og opholdsrum og beboelseslejligheder.

I udvalgets overvejelser af disse bestemmelser er indgået henvendelserne fra Danske Kvinders Nationalråd, Dansk Kvindesamfund og De samvirkende Husmandsforeningers husholdningsudvalg. I disse henvendelser er dels givet udtryk for tilfredshed med, at bygge-loven vil afgive hjemmel for visse brugsmæssige krav til boligbyggeriet, dels anført, at bygningsreglementet i så henseende ikke bør indeholde lempeligere krav end de hidtidige statslånskrav, men snarest skærpede. Der er herved navnlig peget på det uskelige i, at boligstandarden på landet hæves, og at der i øvrigt gives forskrifter, som sikrer en fornuftig udnyttelse af boligarealet. Henvendelserne indeholder konkrete forslag til bestemmelser i bygningsreglementet herom.

Udvalget kan tiltræde, at de teknisk-konstruktive bestemmelser om bygnings opførelse ikke optages i loven eller i de kommunale bygningsvedtægter, men gives i et for hele lovens område fælles bygningsreglement, udfærdiget af boligministeren. Man har herved navnlig henset til, at